

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **J.K.**

oskarżonego z art. 157 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 lipca 2025 r., skargi pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej w trybie art. 539a k.p.k., na wyrok sądu odwoławczego – Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 października 2024 r., sygn. akt II AKa 51/23, uchylającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 grudnia 2022 r., sygn. akt XVIII K 99/22,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić skargę;**
- 2. obciążyć oskarżycielkę posiłkową kosztami postępowania sądowego przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny wydał wyrok w dniu 7 grudnia 2022 roku (sygn. akt XVIII K 99/22), na mocy którego oskarżony J.K. został uznany za winnego przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. Za ten czyn oskarżonemu wymierzono karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w Warszawie, po rozpoznaniu apelacji, wydał wyrok w dniu 15 października 2024 roku (sygn. akt II AKa 51/23). Na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w

Warszawie do ponownego rozpoznania, wskazując na konieczność rozpoznania jej w prawidłowym i należycie obsadzonym składzie.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie kurator małoletniego oskarżyciela posiłkowego wniósł skargę na podstawie art. 539a § 1 k.p.k., zaskarżając go w całości. Skarga zarzucała naruszenie art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na uchyleniu wyroku Sądu Okręgowego z powodu nienależytego obsadzenia sądu, pomimo że taka wada postępowania, zdaniem skarżącego, nie zaistniała. Wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w całości oraz przekazanie sprawy właściwemu sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga okazała się niezasadna.

Powodem uchylenia wyroku Sądu pierwszej instancji był nieprawidłowo obsadzony skład Sądu pierwszej instancji. Zasiadał w nim bowiem sędzia X.Y., powołany na stanowisko sędziego sądu okręgowego w oparciu o decyzje Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018.3). Sąd Apelacyjny precyzyjnie wyjaśnił, dlaczego stanowi to wskazaną w sentencji wyroku bezwzględną przyczynę odwoławczą. Na stronach 11-15 uzasadnienia, Sąd ten obszernie i rzetelnie uzasadnia swoje stanowisko, zgodnie z wymogami stawianymi w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r. (sygn. I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22), co do konieczności skonkretyzowania okoliczności świadczących o braku bezstronności sądu. W tym zakresie Sąd Najwyższy nie ma zastrzeżeń do ścieżki argumentacyjnej ani do ustaleń faktycznych poczynionych w tym względzie przez Sąd odwoławczy.

Zgodnie z Konstytucją RP i wiążącym Polskę prawem międzynarodowym, sąd w sprawie karnej mogą konstytuować tylko sędziowie powołani w zgodzie z tymi nadrzędnymi aktami normatywnymi. Nie ma w tym wypadku znaczenia, czy strona podniosła zarzut wystąpienia tej kwalifikowanej wady (może to być świadoma decyzja procesowa związana z korzystnym lub neutralnym dla niej kierunkiem orzeczenia). Niemniej jednak, prawidłowość funkcjonowania wymiaru

sprawiedliwości w sprawach karnych chroni także pewność obrotu prawnego, interesy pokrzywdzonych, a także interesy społeczeństwa, które ma gwarancje, że w sprawach karnych nie orzekają osoby, które nie powinny zasiadać w sądzie z uwagi na ich wadliwy tryb powołania. Wówczas bowiem zaufanie do wymiaru sprawiedliwości jako jedynej w strukturach konstytucyjnych państwa instytucji prawdziwie niezależnej od władzy politycznej, może zostać zachowane.

Należało zatem orzec jak w sentencji.

[WB]

[a.ł.]